

Araf

– Ene Araf · 21 Ekim 2013

Unuttuđum bir zaman dilimiydi gel gitler yaşadığı umutsuzluk özlemlerinin tam göbeğindeydim

hayat yaşamak dediğimiz nefes alıp, verdiğim ve bu döngüde sadece dönüp durduğum mizansal boşluktan başka bir şey degildi

sanki yerin kulakları değil de bir de dili olsa anlatacaktı üstünde gecelerce voltalarımı

belki duvarların olmalıydı dilleri laflamalıydı acı haykırışlarını amma yine de anlayacak kimseciklerim yoktu ki

bilip de görenim görüp de bilenim yoktu sanki oysa yanaklarım üşümesin diye değildi gözyaşlarım

araftayım iki bilinmezlik arası ne cennette ne de cehennemdeyim futursuz bir bekleyişin içindeyim hiç bir mutluluğun rafında kendime denk gelmesem de

hiç bir hikayede başrol olmasam da beklemekte özlemlerim belki bir gün biter bu sukut ve araf

Ruken